

Communicerende vaten

Na 41 edities hebben de organisatoren van de Ronde van de Middellandse Zee begin dit jaar de handdoek in de ring gegooid. Het afblazen van de Zuid-Franse rittenwedstrijd was in Vlaamse wielermidia, nog in volle veldrit-hausse, met moeite een voetnoot waard. Waar moeten we ons druk over maken?

Met de Santos Tour Down Under is de UCI WorldTour opnieuw in januari gestart, terwijl de Argentijnse Ronde van San Luis, de Ronde van Dubai en de kersverse Great Ocean Road Race hun plaats op de internationale kalender verder veroveren. Terwijl het wegwielrennen zich met rustige vastheid internationaal lijkt te ontwikkelen, vallen in de klassieke Europese wielervelden wedstrijden met traditie weg. Een jaar nadat de korte rittenkoers de Ronde van Madrid sneuvelde, gaat de eendagswedstrijd Roma Maxima niet meer door. Dichter bij huis moest de provincie Antwerpen in 2013 afscheid nemen van de Memorial Van Steenberghe in Aartselaar, terwijl in 2014 de Schaals Sels in Merksem door logistieke problemen niet kon doorgaan.

De inkomsten van Europese organisaties lijken de steeds toenemende uitgaven niet te kunnen volgen. In Frankrijk zien de organisatoren sterretjes omdat meer politiekosten doorgeschoven worden. Onder het motto 'de vervuiler betaalt'

bestiste de socialistische regering dat niet langer een milde 2,8 euro maar 12,33 euro per uur politie door een organisator moet opgehoest worden. De Ster van Bessèges kon maar niet het hoofd boven water houden, ook omdat Tourorganisator ASO zich suf gelobbyd heeft bij het Franse Ministerie van Binnenlandse Zaken om de kosten voor ordehandhaving niet naar 20 euro per uur te verhogen.

Behalve deze sociaaleconomische miserie hangt ook de problematische weginfrastructuur als een zwaard van Damocles boven de wielersport, zeker in Vlaanderen en Nederland. We tellen niet alleen wielerkampioenen, maar voeren ook de lijst aan van filekilometers, en lintbebouwing. Vluchtheuvels, rotondes en andere bloembakken – remmers op maat van koning Auto – verhogen het risico van gevaarlijke wielersportcompetities. Dit probleem is uitgesproken in grotere steden. Sinds het rennersprotest in het centrum van Mechelen tijdens de Ronde van België 2004 mijden koersen een aankomst in historische centra. De Ronde van België en de Eneco Tour bijvoorbeeld doen vooral grotere gemeenten aan. Bornem, Ardoos, Beveren, Krokke-Heist en andere Buggerhouts zijn hier voorbeelden van. Niet alleen het rennersprotest, maar vooral het *not in my backyard* protest van omwonenden en lokale middenstand bezorgen wielersportorganisatoren kopzorgen. Voor zijn loyaliteit aan ASO via de World Ports Classic kreeg Antwerpen de start van de derde etappe in de Tour 2015 toegewezen. De start van een Touretappe organiseren is beheersbaar en overzichtelijk. Maar voor geen geld ter wereld zou 't Stad nog de overlast van een aankomst van een Tourrit

willen hebben. Die problematiek zal Neeltje Jans, aankomst van de tweede rit die start in Utrecht en ook door Rotterdam trekt, mogen oplossen. Daarenboven zal de uitgebreide Tourkaravaan na de tweede rit nog vliegenschuif wegtrekken uit Zeeuws-Vlaanderen en in Antwerpen overnachten. Tweemaal bingo voor 't Stad.

Waar het wegwielrennen ontstaan is in de grote steden, wordt het er nu uit verdreven. Welke toekomst is nog weggelegd voor de Brussels Cycling Classic? Flanders Classics van Wouter Vandenhaute heeft Parijs-Brussel gereanimeerd tot een Brussels stedencircuit. Voor de voorbije editie in september daagde er helaas geen kat op. Het deed veel pijn aan hart en ogen dat slechts een handvol wielersportfans rond het unieke start- en aankomstdecor aanwezig was. Het Brusselse sociale weefsel is duidelijk niet geïnteresseerd in deze voorspelbare sprintklassieker. Gelukkig blijven de Champs-Élysées incontournable en zijn Frankfurt, Hamburg en Berlijn nog publieksknallers. Het succes van de stedencircuits van Montréal en Québec is hartverwarmend, terwijl *cycling* in hartje Londen boomt. Na het olympisch wielerveest en de Touraankomst in 2014 maakt Londen zich opnieuw op voor nieuwe eendagswedstrijden en aankomsten. Achteruitgang op het vasteland, groei in de nieuwe wielersportregio's: het lijken communicerende vaten. ■

Prof. dr. Wim Lagae is sportmarketeer aan KU Leuven (Campus Antwerpen en Faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen) en gastdocent UGent